

April 2023

ภูมิหลังของนัการศึกษาชั้นนำของไทย

สุวริย์ ศิริโกคาภิรมย์

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal>

Part of the [Education Commons](#)

Recommended Citation

ศิริโกคาภิรมย์, สุวริย์ (2023) "ภูมิหลังของนัการศึกษาชั้นนำของไทย," *Journal of Education Studies*: Vol. 12: Iss. 3, Article 14.

DOI: 10.58837/CHULA.EDUCU.12.3.13

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/educujournal/vol12/iss3/14>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Journal of Education Studies by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

ชานวิจิษฐ์

ภูมิหลังของนักการศึกษาชั้นนำของไทย*

สุวริย์ ศิริโกภาภิรมย์

ภูมิหลัง

การศึกษามีความจำเป็นต่อทุกคน ดังนั้นทุกคนต้องยึดถือปฏิบัติเป็นกระบวนการต่อเนื่องตลอดชีวิต เพื่อก่อให้เกิดการเรียนรู้ด้านความคิดหรือการกระทำหรือทั้งสองอย่างพร้อม ๆ กัน เพื่อช่วยจรรโลงสังคมให้มีความสุข มั่นคง และเจริญก้าวหน้าอันจะมีผลต่อประเทศชาติในที่สุด ผู้ที่รับผิดชอบในด้านการศึกษาย่อมจะต้องมีการฝึกฝนอบรมมาเป็นอย่างดี เพื่อเตรียมพร้อมที่จะรับภาระอันหนักในอันที่จะคัดแปลงหลักการและทฤษฎีทางด้านการศึกษาต่าง ๆ มาผสมผสานกับความเป็นจริงในสังคมไทย ทั้ง

ทางด้านเศรษฐกิจ การเมือง วัฒนธรรม และเอกลักษณ์ของชาติไทย จึงแตกต่างจากประเทศอื่น ดังนั้นการเปลี่ยนแปลงบางประการในด้านการศึกษาและสังคมไทยในปัจจุบันก็มีส่วนได้รับอิทธิพลจากความเชื่อในแนวความคิดและการกระทำของผู้มีบทบาททางการศึกษาในอดีตและปัจจุบันมิใช่น้อย ฉะนั้นนักการศึกษาที่ปฏิบัติหน้าที่จนเกิดผลดีแก่สถาบันการศึกษา และมีผลงานออกมาเป็นที่ประจักษ์ชัดย่อมสมควรที่จะได้รับการยกย่องเชิดชูเป็นบุคคลสำคัญและให้ความสนใจในภูมิหลังของบุคคลเหล่านั้น เพื่อเป็นแบบอย่างหรือเป็นแนวทาง

* วิทยานิพนธ์ปริญญาโท สาขาวิชาวิจัยการศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, ๒๕๒๕

ในการพัฒนาชนในชาติให้มีคุณค่าต่อประเทศชาติต่อไป เช่นเดียวกับต่างประเทศที่ให้ความสนใจวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของบุคคล เช่น นักวิทยาศาสตร์ นักการเมือง และผู้นำทางการศึกษา เป็นต้น เพื่อนำผลมาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อการจัดการศึกษาของประเทศ ฉะนั้นด้วยเหตุผล ๓ ประการ ประการแรก การศึกษาเป็นสิ่งจำเป็นในชีวิตที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในอาชีพและความมีชื่อเสียง ผู้ที่รับผิดชอบในด้านการศึกษาย่อมมีความสำคัญต่อส่วนรวมไม่ด้อยไปกว่าบุคคลสำคัญในด้านอื่น ๆ ที่ทุกคนให้ความสนใจ ประการที่สองจากคำกล่าวที่ว่า “ชนชั้นใดเป็นผู้ตรากฎหมาย กฎหมายที่ตราออกมา ก็จะออกมาเพื่อรับใช้ชนชั้นนั้น” ทำให้คิดว่าถ้าถ้านักการศึกษาชั้นนำส่วนใหญ่มีถิ่นกำเนิดอยู่ในต่างจังหวัดหรือชนบทที่ห่างไกลและเคยประสบปัญหาหรืออุปสรรคต่างๆ มาก่อน ย่อมต้องตระหนักถึงปัญหาหรืออุปสรรคเหล่านั้นดีว่าควร จะแก้ปัญหายังไง จึงจะตรงกับความต้องการที่แท้จริงเมื่อมีโอกาสเป็นผู้นำทางการศึกษา และประการที่สามได้จากข้อคิดเห็นในบทความและข้อเขียนต่าง ๆ ของผู้ทรงคุณวุฒิที่ให้การส่งเสริมและสนับสนุนไว้ว่า การศึกษาชีวิตและงานของคนดีที่สมควรเป็นตัวอย่างย่อมมีประโยชน์ต่อการชื่นชมในคุณงามความดีและความเสียสละแล้วยังได้ข้อคิดจากชีวิตสมควร

นำมาเป็นตัวอย่างและเป็นคติในการดำเนินชีวิตแล้วยังได้รับการสนับสนุนจากอาจารย์ที่ปรึกษา (ศาสตราจารย์ ดร. สมหวัง พิธิยานุวัฒน์) ให้ทำการวิจัยเรื่อง ภูมิหลังของนักการศึกษาชั้นนำของไทยเพราะเท่าที่ศึกษาค้นคว้าจากเอกสารและงานวิจัยต่างๆ แล้วนั้นยังไม่พบงานวิจัยที่ศึกษาเรื่องนี้โดยตรง

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

๑. เพื่อศึกษาภูมิหลังของนักการศึกษาชั้นนำของไทยในด้านพื้นฐานทางครอบครัว การศึกษา ประสบการณ์ในการทำงาน เกียรติที่ได้รับ ผลงานทางวิชาการ และแนวคิดทางการศึกษา

๒. เพื่อศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังของนักการศึกษาชั้นนำของไทยกับสาขาความเชี่ยวชาญเฉพาะ

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือนักการศึกษาชั้นนำของไทยที่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์ดังนี้

๑. ต้องมีสัญชาติไทย
๒. ต้องเป็นผู้ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งที่เกี่ยวข้องกับวงการศึกษาคั้งแต่ผู้อำนวยการกองหรือเทียบเท่าสำหรับ ผู้อยู่ในตำแหน่งบริหาร หรือเป็นผู้มีบทบาททางการศึกษาในฐานะผู้เชี่ยวชาญ หรือนักวิชาการในกระทรวงศึกษา-

ธการหรือสถาบันการศึกษาอื่น ๆ ทั้งในอดีต และ/หรือปัจจุบัน

๓. ต้องมีวุฒิทางการศึกษาหรือวุฒิทาง วิชาชีพครุอย่างน้อยหนึ่งวุฒิ หรือสำเร็จการ ศึกษาทางสาขาศึกษาศาสตร์หรือครุศาสตร์

๔. ต้องมีวุฒิสุงสุดไม่ต่ำกว่าปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

๕. ต้องมีประสบการณ์อยู่ในวงการ ศึกษาอย่างน้อย ๑๐ ปี หลังจากสำเร็จปริญญา- ตรีและอย่างน้อย ๕ ปี สำหรับปริญญาโท หรือ ๓ ปี สำหรับปริญญาเอก

๖. ต้องมีผลงานทางการศึกษา เช่น งานวิจัย ตำรา/หนังสือเอกสารทางวิชาการ งานแปล บทความหรือผลงานทางตำนการ ศึกษาที่สำคัญ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ชัดทั้งในอดีต และปัจจุบัน

กลุ่มตัวอย่างประชากร รวบรวมรายชื่อ และที่อยู่จากทบวงมหาวิทยาลัยและมหาวิทยาลัย ต่าง ๆ กรมการฝึกหัดครูและหน่วยงานต่าง ๆ ของกระทรวงศึกษาธิการ จากเอกสารของ สมาคม, หนังสือ ทำเนียบ วารสารทางการ ศึกษา หนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ ได้ จำนวน ๑,๒๐๘ ราย แล้วส่งแบบสอบถามไป ให้ทุกราย ได้รับตอบกลับมา ๖๒๔ ราย คิด เป็นร้อยละ ๕๒ แต่มีคุณสมบัติตามเกณฑ์เป็น กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษา ๕๕๘ ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล

ใช้แบบสอบถาม ซึ่งตัวแบบสอบถาม เกี่ยวกับภูมิหลังของนักการศึกษาชั้นนำของ ไทยแบ่งออกเป็น ๔ ตอน

ตอนที่ ๑. พื้นฐานทางครอบครัว ประกอบด้วยสถานภาพในอดีตและปัจจุบัน

ตอนที่ ๒. ประวัติการศึกษา

ตอนที่ ๓. ประสบการณ์การการทำงาน ในประเทศและต่างประเทศ

ตอนที่ ๔. ผลงาน เกียรติ ข้อคิดและ แนวทางผลิตครู

แบบสอบถามซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นเองมีทั้ง ปลายเปิด (Open End) ที่ให้เติมหรือแสดง ความคิดเห็น ส่วนปลายปิด (Closed End) เป็น แบบเลือกตอบได้ผ่านการปรับปรุงแก้ไขหลาย ครั้ง และผ่านการทดลองร่วมกับการสัมภาษณ์ ของผู้วิจัย จนมั่นใจว่าเครื่องมือนี้มีคุณภาพ เพียงพอ

วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

ส่วนหนึ่งส่งทางไปรษณีย์และอีกส่วน หนึ่งผู้วิจัยนำไปส่ง-รับด้วยตนเอง โดยใช้เวลา สำหรับรวบรวมข้อมูลด้วยแบบสอบถามเป็น เวลานาน ๓ เดือน

การวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ตัวแปรที่มีระดับการวัดเป็นนาม บัญญัติ (Nominal Scale) ที่จำแนกออกเป็น

ความถี่ นำเสนอเป็นรูปเปอร์เซ็นต์ และเปรียบเทียบความแตกต่างของสัดส่วนโดยใช้การทดสอบไคสแควร์ (χ^2 -test)

๒. ตัวแปรที่มีระดับการวัดเป็นมาตราช่วง (Interval Scale) หรืออัตราส่วน (Ratio Scale) ใช้ค่าเฉลี่ย และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

๓. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิภาคของนักการศึกษาชั้นนำของไทยกับสาขาเชี่ยวชาญเฉพาะ โดยใช้ไคสแควร์และค่าสัมประสิทธิ์การจรณ์ (Contingency Coefficient)

๔. การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในส่วนที่เป็นปลายเปิด

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

๑. ภูมิภาคโดยกำเนิดของนักการศึกษาชั้นนำของไทย พบว่าเกิดในต่างจังหวัดร้อยละ ๗๙ แต่เมื่อเปรียบเทียบสัดส่วนตามประชากรแล้ว นักการศึกษาชั้นนำเกิดในกรุงเทพฯ มีสัดส่วนสูงกว่า สำหรับผู้ที่เกิดในต่างจังหวัดนั้นเกิดในภาคกลางร้อยละ ๕๘ (๓๒๓ ราย) มากกว่าในภาคอีสาน ภาคเหนือ และภาคใต้รวมกันถึง ๘๘ ราย และอยู่ในชนบทที่ห่างไกลร้อยละ ๑๙ (๘๔ ราย) แต่อยู่ในเมืองร้อยละ ๔๗ (๒๐๗) ราย ผลการจำแนกตามเขตการศึกษาของผู้เกิดในต่างจังหวัด พบว่าเกิดในเขตการศึกษา ๖ (ที่ตั้งเขต : ลพบุรี) มากที่

สุด รองลงมา คือ เขต 12 (ฉะเชิงเทรา) และเขต ๓ (สงขลา) กับเขต ๕ (ราชบุรี) ส่วนเขต ๔ (ภูเก็ต ตรัง กระบี่ พังงา และระนอง) มีจำนวนน้อยที่สุด คือ ต่ำกว่าร้อยละ ๒ นักการศึกษาชั้นนำเป็นเพศชาย ร้อยละ ๖๐ มีพี่น้องร่วมบิดามารดาเดียวกันจำนวน ๔-๖ คน ถึงร้อยละ ๔๐ หรือร้อยละ ๗๗ มาจากครอบครัวที่มีจำนวนพี่น้องสูงกว่า ๓ คน นับถือศาสนาพุทธร้อยละ ๘๘ และร้อยละ ๔๙ คิดแก้ปัญหาด้วยตนเองโดยไม่ปรึกษาผู้ใดขณะที่อยู่ในวัยรุ่น

๒. ภูมิภาคเกี่ยวกับสถานภาพทางครอบครัวของบิดามารดา ส่วนใหญ่บิดาและมารดาไม่ได้เข้าโรงเรียนโดยไม่ได้รับราชการทั้งคู่ (ร้อยละ ๖๑) ซึ่งบิดามีอาชีพค้าขาย รองลงมาได้แก่ เกษตรกรรม และครูอาจารย์ตามลำดับ ส่วนมารดาเป็นแม่บ้าน รองลงมาค้าขาย และเกษตรกรรม ส่วนใหญ่ทั้งบิดามารดาประกอบอาชีพอยู่ในภูมิลำเนาเดิม ซึ่งเป็นถิ่นกำเนิดของนักการศึกษา และมีบ้านพร้อมทั้งที่ดินเป็นของตนเองถึงร้อยละ ๖๖ (๓๗๐ ราย) บิดามารดาใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันถึงร้อยละ ๗๙ มีปัญหาหย่าร้างเพียงร้อยละ ๒

๓. การศึกษาของนักการศึกษาชั้นนำ ร้อยละ ๓๕ เคยศึกษาในระดับชั้นอนุบาลหรือร้อยละ ๗๗ เคยได้รับการศึกษาก่อนระดับ

ประถมศึกษาร้อยละ ๗๙ เรียนชั้นประถมในต่างจังหวัด ส่วนใหญ่เรียนระดับมัธยมตอนต้น (ม.๑-ม.๓) และมัธยมตอนกลาง (ม.๔-ม.๖) ในโรงเรียนประจำจังหวัด มีผลการเรียนอยู่ในระดับดี และพักอาศัยกับบิดามารดา แต่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายหรือเทียบเท่าส่วนใหญ่ศึกษาอยู่ในกรุงเทพฯ มากกว่าต่างจังหวัด และร้อยละ ๓๗ ศึกษาทางสายวิชาชีพครู แต่ผู้สำเร็จทางสายมัธยมแปดมีสัดส่วนสูงกว่าผู้ที่เรียนวิชาชีพครู และเป็นโรงเรียนรัฐบาลมากกว่าโรงเรียนราษฎร์ ส่วนใหญ่มีผลการเรียนตั้งแต่ ๗๕% ขึ้นไป และมีอยู่ ๒ รายที่ศึกษาต่อในระดับนี้จากต่างประเทศ

ระดับปริญญาตรี นักศึกษาชั้นนำร้อยละ ๘ (๔๒ ราย) ศึกษาจากต่างประเทศซึ่งมี

สัดส่วนน้อยกว่าผู้ที่สำเร็จจากสถาบันภายในประเทศ โดยมีวุฒิการศึกษาระดับบัณฑิต (กศ.บ.) มากที่สุดรองลงมา คือ ครุศาสตรบัณฑิต (ค.บ.)

สำหรับที่สูงกว่าระดับปริญญาตรีแต่ต่ำกว่าระดับปริญญาโท มีจำนวน ๕๐ รายที่ศึกษาจากต่างประเทศ จากยุโรป ๑๓ ราย ออสเตรเลีย ๓ ราย สหรัฐอเมริกา ๑๙ ราย ยุโรปและสหรัฐอเมริกา ๓ ราย ส่วนที่เหลือศึกษาในเอเชียซึ่งยกเว้นประเทศไทย

ระดับปริญญาโท นักการศึกษาชั้นนำร้อยละ ๘๗ (๔๘๗ ราย) มีวุฒิปริญญาโท ในจำนวนนี้ศึกษาจากต่างประเทศร้อยละ ๕๕ (๒๕๖ ราย) ดังแสดงในตารางที่ ๑

ตารางที่ 1 การกระจายร้อยละของนักศึกษาชั้นนำ จำแนกตามทวีปที่เป็นที่ตั้งของสถาบันการศึกษาในระดับปริญญาโท

ที่ตั้งสถาบันการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
เอเชีย	๒๓๙	๔๙.๐๘
สหรัฐอเมริกา	๒๒๐	๔๕.๑๗
เอเชียและสหรัฐอเมริกา	๒๐	๔.๑๐
ยุโรป	๗	๑.๔๕
ออสเตรเลีย	๑	๐.๒๐
รวม	๔๘๗	๑๐๐

นักการศึกษาชั้นนำร้อยละ ๘๘ ศึกษาทางด้านการศึกษา เฉพาะสาขาบริหารการศึกษาร้อยละ ๑๖

ระดับปริญญาเอก มี ๑๐๑ รายที่มีวุฒิในระดับนี้ และร้อยละ ๙๕ (๙๖ ราย) ศึกษาจากสถาบันในต่างประเทศ กล่าวคือ สหรัฐอเมริกา ๙๐ ราย จากฝรั่งเศส ๒ ราย และประเทศละ ๑ ราย จากฟิลิปปิน อินเดีย เดนมาร์ก และแคนาดา ส่วนใหญ่ศึกษาทางสาขาบริหารการศึกษามากที่สุด

สำหรับการใช้ทุนศึกษาในระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก นั้น นักการศึกษาชั้นนำได้ทุนศึกษาต่อร้อยละ ๒๓, ๕๑ และ ๗๙ ตามลำดับ

๔. การประกอบอาชีพและประสบการณ์ทำงาน นักการศึกษาชั้นนำส่วนใหญ่เคยคาดหวังที่จะยึดอาชีพครูสูงกว่าอาชีพแพทย์ เพราะเห็นว่ามียรายได้ดี ก้าวหน้า และตนเองชอบด้วยทำงานครั้งแรกด้วยวุฒิปริญญาตรี ร้อยละ ๕๒ รองลงมาเป็นวุฒิอนุปริญญา ปริญญาโท มัธยมแปด มัธยมหก และปริญญาเอก ตามลำดับ เริ่มทำงานด้วยตำแหน่งครูอาจารย์ร้อยละ ๙๗ ในหน่วยงานของรัฐบาลมากที่สุด โดยทำงานในต่างจังหวัดและในกรุงเทพฯ มีจำนวนไม่แตกต่างกันสำหรับในต่างจังหวัดอยู่ในภาคกลางมากที่สุด

ปัจจุบันนักการศึกษาชั้นนำมีอายุอยู่ในช่วง ๔๐-๔๙ ปี มากที่สุด (อายุเฉลี่ย ๔๔ ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๑๑ ปี) ยังคงรับราชการอยู่ร้อยละ ๙๓ ของหน่วยงานในกรุงเทพฯ ร้อยละ ๖๐ ซึ่งมากกว่าในต่างจังหวัด มีประสบการณ์ทำงานโดยเฉลี่ย ๒๑ ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๙ ปี โดยทำงานอยู่ในกรุงเทพฯ ตลอด มีร้อยละ ๓๘ อยู่ต่างจังหวัดตลอดมีเพียงร้อยละ ๒๐ มีประสบการณ์ทำงานในต่างประเทศร้อยละ ๒๘ และเคยมีโอกาสไปศึกษาดูงานในต่างประเทศร้อยละ ๕๗

นักการศึกษาชั้นนำชายสมรสเมื่ออายุเฉลี่ย ๓๐ ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๔ ปี นักการศึกษาชั้นนำหญิงสมรสเมื่ออายุเฉลี่ย ๒๘ ปี ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ๔ ปี คู่สมรสของนักการศึกษาชั้นนำร้อยละ ๘๑ มีวุฒิตั้งแต่ปริญญาตรี และส่วนใหญ่รับราชการ มีรายได้อยู่ในช่วง ๔,๐๐๐-๖,๐๐๐ บาทต่อเดือน ร้อยละ ๗๗ มีบุตรอยู่ในช่วง ๑-๓ คน และมีบ้านและที่ดินเป็นของตนเองร้อยละ ๕๑

นักการศึกษาชั้นนำร้อยละ ๗๖ (๔๒๔ ราย) เป็นผู้มีตำแหน่งทางวิชาการ คือ ผู้ช่วยศาสตราจารย์ รองศาสตราจารย์ และศาสตราจารย์เป็นสัดส่วน ๑๔:๔:๑ และมีผลงานโดยเฉลี่ยเป็นตำรา ๓ เล่ม เอกสารทางวิชาการ ๔ เล่ม งานแปลน้อย งานวิจัยอยู่ในช่วง

๑-๓ เรื่อง และได้รับการพิมพ์เผยแพร่ร้อยละ

๑๖ และมีบทความทางวิชาการโดยเฉลี่ย ๑๐ บทความ เคยได้รับเกียรติไปศึกษาในงานในต่างประเทศ ร้อยละ ๔๓ และร้อยละ ๗ เคยได้รับการพิมพ์เผยแพร่ประวัติและผลงาน ในต่างประเทศ

๕. แนวคิดของนักการศึกษาชั้นนำของไทยในด้านวิชาชีพครู กล่าวว่าจะให้นักเรียนที่มีความสามารถเข้ามาศึกษาทางสายศึกษาศาสตร์ หรือครุศาสตร์ ต้องมีทุนให้พร้อมทั้งสวัสดิการ ในขณะที่เดียวกันก็ต้องสร้างภาพพจน์และค่านิยมใหม่ และถ้าจะสร้างนักการศึกษาชั้นนำควรสนับสนุนงานค้นคว้า วิชาการ การวิจัย การผลิตตำรา และการยกย่องเชิดชูผู้มีผลงานดีเด่น โดยให้ค่าตอบแทนที่เป็นเกียรติหรือรางวัลพร้อมกับเผยแพร่ผลงาน

๖. ความสัมพันธ์ระหว่างภูมิหลังกับสาขาความเชี่ยวชาญทางด้านวิชาการ การวิจัย และการบริหารของนักศึกษาระดับปริญญาโท พบว่ามีความสัมพันธ์กับเพศ วุฒิการศึกษาของบิดา อาชีพของบิดามารดา ทุนที่ใช้ศึกษา ประสบการณ์ทำงาน ความถี่ของการศึกษาในงานในต่างประเทศ จำนวนตำราทางวิชาการ และประเภทของงานวิจัย

ข้อเสนอแนะ

๑. ควรนำเกณฑ์ในการคัดเลือกนักการศึกษาชั้นนำของไทยไปปรับปรุง เพื่อจัดทำ

ทำเนียบของนักการศึกษาชั้นนำของไทย เพื่อเป็นสื่อกลางทางด้านวิชาการ ด้านบริหารและด้านงานวิจัยของวงการศึกษาคือไป

๒. ผู้บริหารระดับสูงในวงการศึกษาคควรได้นำข้อคิดและผลการวิจัยครั้งนี้ไปใช้ในวงการวิชาชีพครู เพื่อสร้างนักการศึกษาที่มีคุณภาพอย่างแท้จริง

๓. ควรส่งเสริมนักการศึกษาให้มีโอกาสศึกษาต่อทั้งในและนอกประเทศในระดับปริญญาโทและเอกให้มากขึ้น จัดหาทุนเวลาเพื่องานวิจัยและงานวิชาการให้มากขึ้น พร้อมทั้งยกย่องเชิดชูผู้มีผลงานทางวิชาการหรืองานวิจัยดีเด่น และเผยแพร่ผลงานนั้น ควรให้ทั้งเกียรติและรางวัลด้วย

๔. สถาบันผลิตครูควรให้ทุนการศึกษาแก่นักเรียนที่เรียนดีและสนใจในอาชีพครูหรือคัดเลือกนักเรียนที่มีความรู้ถึงเกณฑ์ที่ต้องการให้เข้าอยู่หอพักของสถาบัน เพื่อฝึกหัดให้เป็นผู้มีระเบียบวินัย ปลูกฝังคุณธรรมของครูที่ดี และต้องกลับไปสอนภูมิลำเนาเดิมของตน

๕. ควรให้ความสำคัญของหน่วยงานการศึกษาในต่างจังหวัดมากขึ้น เพราะมีแนวโน้มว่า นักการศึกษาชั้นนำของไทยปัจจุบันส่วนใหญ่ทำงานอยู่ในกรุงเทพมหานคร เมื่อเปรียบเทียบสถานที่ซึ่งทำงานปัจจุบัน ทำงานครั้งแรก และถิ่นกำเนิด เพื่อเป็นการกระจาย

นักการศึกษาชั้นนำของไทยได้ออกไปอยู่ต่าง-
จังหวัด โดยให้โอกาสที่จะได้รับความก้าวหน้า
ในอาชีพพอ ๆ กับผู้ที่อยู่ในกรุงเทพฯ ฯ หรือสูง
กว่า

๖. ควรจะมีการนำผลการวิจัยในครั้ง^๕
ไปพิมพ์เผยแพร่เพื่อเป็นการประชาสัมพันธ์
ยกย่องนักการศึกษาชั้นนำของไทย และให้ข้อ
มูลพื้นฐานที่สำคัญแก่ผู้เกี่ยวข้องโดยตรงหรือผู้
สนใจทั่วไป

๗. ควรจะพิจารณาหาทางแก้ไข เพราะ
นักการศึกษาชั้นนำของไทยมีถิ่นกำเนิดอยู่ใน
เขตการศึกษา ๔ ได้แก่ จังหวัดภูเก็ต ตรัง
กระบี่ พังงา และระนอง มีจำนวนน้อยที่สุด

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัย

๑. ควรมีการวิจัยเพื่อวิเคราะห์หาองค์
ประกอบ (Factor Analysis) ของภูมิหลังที่
สำคัญของนักการศึกษาชั้นนำของไทยว่า มี
องค์ประกอบอะไรบ้าง ซึ่งจะได้ตรวจสอบกับ
ผลการวิจัยในครั้ง^๕

๒. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับภูมิหลังของ
นักการศึกษาชั้นนำของไทยที่อยู่นอกขอบเขต
ของการวิจัยในครั้ง^๕ เพื่อนำผลการวิจัยมา
พิจารณาร่วมกัน

๓. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับการสร้าง
เกณฑ์คัดเลือกนักการศึกษาชั้นนำของไทยเพื่อ
เป็นมาตรฐานที่จะนำไปใช้ต่อไป

๔. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับความคิดเห็น
ที่มีต่อวิชาชีพครูของผู้ที่เคยได้รับการฝึกฝน
อบรมมาทางด้านวิชาชีพครู แต่ไปประกอบ
อาชีพอย่างอื่น เพื่อเป็นประโยชน์แก่สถาบัน
ผลิตครูโดยตรง

๕. ควรมีการวิจัยเพื่อหาดัชนีของผู้
สำเร็จการศึกษาจากสถาบันผลิตครูที่มีโอกาส
เป็นนักการศึกษาชั้นนำของไทยต่อจำนวนผู้
สำเร็จการศึกษาในแต่ละช่วงปีของแต่ละสถาบัน
เพื่อให้สถาบันผลิตครูได้ตระหนักถึงคุณภาพ
และความมีชื่อเสียงของสถาบันเหล่านั้นแท้จริง